

TEXT.

— **UTAN DANS KOMMER** rocken aldrig att betyda någonting! skrek David Sandström till mig under en av de galna kvällarna i våras uppe på Hamrinberget i Umeå. David hade spenderat sina sista slantar på att köpa ett partytält och med hjälp av en portabel generator förde man ström till ett gäng högtalare och ett par turntables. Umeås ungdomar dansade hela natten. Som arrangör för dansfesten stod det då relativt nyskapade musikkollektivet Text.

Jag har under året som gått försökt greppa vad fenomenet Text är för något. Jag försökt skriva stora ord och långa texter men insett att det bara skulle bli en sån där patetisk skriva-upp-ett-band-som-man-inte-vet-någonting-om-artikel liknande den Sunship-text som figurerade i förra numret av Flare. Insikten om att Text inte kan definieras har på något sätt blivit deras programförklaring när de under ett antal obskyra spelningar i Stockholm och Umeå experimenterat fram något som få skulle vilja kalla musik. Inte ens medlemmarna

själva kan sätta fingret på vad de gör, än mindre vittna om att det är bra.

De personer som oftast agerar under namnet Text är David Sandström, Kristoffer Steen och Jon Brändström från det gamla Refused samt Fredrik Bäckström, sångare i Sunship. Men förutom denna skara så har tjugotalet personer till funnits med i bilden. Den gamle Ashram-trummisen Jens Åker sitter oftast bakom trummorna och folk från Scared, Mindjive, K-pist och ett antal andra människor har då och då gjort inhoppsinspelningar och tillställningar. Medlemsmässigt är de således också svårdefinierade så när som på den förstnämnda stommen. Och det hela blir inte lättare av att en del av konceptet går ut på att vem som helst ska kunna agera under namnet Text. Dansare, filmare och självklart musiker.

En av deras mer lyckade och intressanta spelningar var på Kulturhuset i Stockholm i augusti. Bandet bestod då av Jens på trummor,

David på bas, Fredrik på saxofon och hans yngre bror David på klarinett. Dessutom stod Jon bakom mixerbordet och la effekter på de olika instrumenten. Hela spelningen var en enda lång improvisationssession som rörde sig i gränslandet mellan jazz, dub och stulna Breach-riff. Låter det rörigt? Det är möjligt, men för mig var det bara ett bevis på att punken ännu inte är slagit sin sista ton då denna - för många helt ofattbara - samling av människor lyckades skicka rysningar längs ryggraden under den dryga timme de spelade.

Så vad grundar sig då min fascination för kollektivet? Jo, det fanns en gång en grupp som hette Refused som spelade in en av de absolut bästa och mest innovativa punk/hardcore-skivor som någonsin släppts på denna planet: »The Shape of Punk to Come«. Och precis innan Refused lade ner någon gång under hösten 1998 så hade bandet spelat in en skiva tillsammans med Fredrik som då följde med på bandets turnéer. Efter att hardcorebandet till slut gått i graven

någonstans i Atlanta, USA, och Dennis rappt startat The (International) Noise Conspiracy, så hade resten av bandet plötsligt en hel skiva som de inte visste vad de skulle göra av. Detta var grunden för det som senare skulle komma att kallas Text. Skivan är i skrivande stund ännu inte släppt men kommer nog att finnas ute när du läser detta.

Jag vet inte, kanske kommer allt Text gör bara vara konstiga experiment och kanske kommer bandet aldrig att nå de musikaliska höjder som Refused nådde mot slutet. Men vetskapen om att det är den musikaliska stommen från Refused som fortsatt med Text gör att jag kommer vänta på uppföljaren till »The Shape of Punk to Come« ända tills någon lyckas övertyga mig om att det är kört.

Och det lär ta ett tag.

Text på Kulturhuset i Stockholm, augusti 1999. Från vänster: Jens Åker, David Bäckström, David Sandström och Fredrik Bäckström.